

# Komentar Evanđelja: Budi dobra zemlja

Evanđelje subote XXIV tjedna  
kroz godinu i komentar

## **Evanđelje: Lk 8, 4-15**

Kad se skupio silan svijet te iz  
svakoga grada nagrnuše k njemu,  
prozbori u prispodobi:

»Iziđe sijač sijati sjeme. Dok je sijao,  
jedno pade uz put, bî pogaženo i  
ptice ga nebeske pozobaše. Drugo  
pade na kamen i, tek što je izniklo,  
osuši se jer ne imaše vlage. Drugo  
opet pade među trnje i trnje ga  
preraste i uguši. Drugo napokon  
pade u dobru zemlju, nikne i urodi

stostrukim plodom.« Rekavši to, povika: »Tko ima uši da čuje, neka čuje!«

Upitaše ga učenici kakva bi to bila prispodoba. A on im reče: »Vama je dano znati otajstva kraljevstva Božjega, a ostalima u prispodobama – *da gledajući ne vide i slušajući ne razumiju.*«

»A ovo je prispodoba: Sjeme je Riječ Božja. Oni uz put slušatelji su. Zatim dolazi đavao i odnosi Riječ iz srca njihova da ne bi povjerovali i spasili se. A na kamenu – to su oni koji kad čuju, s radošću prime Riječ, ali korijena nemaju: ti neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme kušnje otpadnu. A što pade u trnje – to su oni koji poslušaju, ali poneseni brigama, bogatstvom i nasladama života, uguše se i ne dorode roda. Ono pak u dobroj zemlji – to su oni koji u plemenitu i dobrom srcu slušaju Riječ, zadrže je i donose rod u ustrajnosti.«

---

## Komentar

Svaki dan Isus izlazi sijati.

Razgovara sa svakim od nas.

Želi da njegove riječi prodru u naša srca, naše živote.

Tako da tamo daju Život, mi možemo živjeti njihov Život.

Njegova riječ uvijek urodi plodom, ako padne na dobro tlo, na tlo spremno da ga primi, pusti da klija i raste.

Mi smo tlo na kojem Gospodin neumorno daje riječ i ljubav.

S kojim raspoloženjem to pozdravljamo? Kakav je teren moje srce?

Ponekad smo poput ceste, otvrdnulog srca, kad nas ponese monotonija, kad

se naviknemo na Boga i druge. Kad vidimo druge, ali ne znamo kako u njima otkriti njihovu ljepotu.

Drugi smo put poput kamenitog srca, površnog srca kojeg zanose kritičke prosudbe, zamjerke, nesposobni vidjeti dalje od vlastite sebičnosti, umanjujući nedostatke svega i svakoga.

A drugi smo put poput zemlje s trapovima, srca punog slavljublja, ponosa, sigurni u sebe.

Tako, malo po malo, gubimo radost, osmijeh koji je rođen od Boga.

Danas možemo tražiti od Gospodina da želimo biti dobra zemlja; neka pogleda naše otvrdnulo srce, kamenje i sitnice našega života i neka On bude taj koji ga potpuno očisti i baci svoje sjeme punim rukama.

Luis Cruz // Photo: Jeremy  
Bishop - Unsplash

---

pdf | document generated  
automatically from [https://  
dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-  
feria-vi-vigesimocuarta-semana-par/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-vi-vigesimocuarta-semana-par/)  
(13.08.2025.)